

Het vrije woord

Neem nou de senioren.
Zoals ik destijds, de vrijheid gulzig opgezogen.
De jaren 50, 60 gretig omgebogen
en doorgegeven aan het nageslacht.
In dank aanvaard door twinkelende kinderogen
en een gewillig oor. Ja, vrijheid geef je door.

En nu marcheert het vrije woord
met regelmaat op mijn tv (van rechts naar links,
van links naar rechts),
sleept de reactie mee van hem, of haar voor wie
dat vrije woord nog vrijer moet. Tot kwetsend toe.
Verplettert elk taboe.

De vrijheid kwam en groeide groot.
Soms groter zelfs dan menigeen
verantwoord kon verwerken.
Confessies, zuilen, kerken
berooft van hun gehoor.
Tja, vrijheid geef je door.

En nu regeert het vrije woord,
ontkent soms de beschaving.
Bespringt de vluchtelingenstroom,
vervloekt de man, de vrouw
(die net als wij destijds
ook vrijheid zoekt)
zonder gene, zonder schroom.
Wanstaltig idioom.

'n Beschaafd en vrij, welvarend land
dat zich bij vreemd en onbekend
door angst laat regisseren,
geen risico durft accepteren,
schept een nieuwe, ongelijke strijd,
wordt star en zuur, raakt op den duur
het gastvrije, lichtvoetige
gevoel van vrijheid kwijt.

Ed van Berkel